

Ochrona gatunkowa

Celem ochrony gatunkowej jest zachowanie roślin, zwierząt i grzybów m.in. przed utratą siedlisk i miejsc bytowania, zabezpieczenie właściwej puli genetycznej w celu zachowania trwałości różnorodności biologicznej, jak również ochrona całych populacji przed zniszczeniem lub poważnym osłabieniem w wyniku ich wykorzystywania.

Na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody minister właściwy ds. środowiska, wydaje rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej roślin, grzybów i zwierząt. Dla każdej z tych grup organizmów zdefiniowany jest katalog zakazów (jak i ewentualnych odstępstw) mających na celu ich stosowną ochronę.

Gatunki obejmuje się ochroną ścisłą lub częściową - ta ostatnia jest mniej restrykcyjna i dopuszcza niektóre czynności wobec gatunków chronionych. W wyniku objęcia gatunku ochroną strefową wyznacza się strefy ochrony.

W szczególnych okolicznościach opisanych w ustawie organy ochrony przyrody (Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska) upoważnione są do warunkowego zawieszenia tych zakazów.

Przepisy ochrony gatunkowej uwzględniają zobowiązania Polski zarówno jako kraju członkowskiego w Unii Europejskiej (Dyrektywa „siedliskowa” i Dyrektywa „ptasia”), jak również jako strony licznych konwencji i umów międzynarodowych dot. ochrony gatunkowej (np. Konwencja Waszyngtońska, Konwencja Berneńska).

Kto bez zezwolenia lub wbrew jego warunkom narusza zakazy w stosunku do roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową - podlega karze aresztu albo grzywny.